

kultúrfőlény hangján, de érthető a közreműködők sora, hiszen Vészi József és Tóth Árpád (Arad) is, Schöpflin (Maniga) is, Zilahy Lajos (Nagyszalonta) is, Herczeg Ferenc (Versec) is elvesztették az identitás egyik alapját jelentő szülőhelyhez való kötődés közigazgatási értelemben vett jogát. Egy kötet, egy pillanat erejéig ezek a szerzők egy lapra kerültek Kádár Lellel, (az akkori) Lendvai Istvánnal, Zadravec Istvánnal. Aztán soha többet.

A *Pardon*-korszak után, 1929-ben egy önálló művészi munkájában Kosztolányi – mely töredékben maradt csak fent, és nem is a nyilvánosságnak szánta – így fogalmazott: „Antiszemita is voltam. Hogy nem leszek ismét, arra nem tehetek ünnepélyes fogadalmat.” Kiábrándító mondat, de még a „hitleráj” előtt vagyunk ekkor is.

